

[Indenrigs- og boligministeren.]

sættelser o. lign. som den, der er tillagt andre næringsdrivende ved oprettelse af ankeinstanser som f. eks. det almindelige priskanekævn.

De indvendinger, som jeg udførligt har redegjort for, og som er fremsat fra såvel Industrirådets som handelsministeriets side mod flertalsforslaget til ny specialitetslovgivning, forekommer mig at være meget vigtige. Det må erkendes, at der fra industriens side er ydet en endog meget betydningsfuld indsats, der i meget vidt omfang har bevirket, at Danmark er blevet uafhængigt af den meget stærke udenlandske medicinalindustri, og at dette har betydet en overordentlig besparelse for det danske samfund, dels ved at produktionen har kunnet udføres her i landet, dels ved at priserne er blevet sænket til et betydelig lavere niveau end det, vi ville have haft, såfremt den udenlandske industri havde behersket markedet alene. Hertil kommer, at medicinalindustrien har oparbejdet en meget betydelig eksport, og at dette er en udvikling, som man i høj grad bør støtte, ikke mindst fordi medicinalindustrien er en form for industri, der takket være relativt store krav til forskning og specialuddannelse, men relativt små krav til kraftforbrug og anskaffelse af råvarer må antages i særlig grad at egne sig for Danmark. Jeg er derfor tilbøjelig til i et vist omfang at tage hensyn til de fra industriens side fremsatte udtalelser. Man må jo indrømme, at en gennemførelse af flertalsforslaget vil medføre en meget betydelig beskæring af industriens marked her i landet og derigennem svække dens muligheder for eksport.

Men selvom man altså bøjer sig for den argumentation, som fremføres fra industriens side, udelukker dette ikke på nogen måde, at godkendelsen af specialiteter gøres tidsbegrænset. Man vil derved efter en årrække påny kunne tage stilling til deres ønskelighed, og jeg stiller derfor forslag om at gå den mellemvej, der er foreslået af professor Knud O. Møller i hans mindretalsindstilling med hensyn til spørgsmålet i § 72 i lovforslaget, hvorefter optagelse i specialitetsregistret skal ske for 20 år, dog således at optagelsen i registret efter ansøgning kan forlænges for 10 år ad gangen, sålænge det pågældende lægemiddel er medicinsk ønskeligt.

Såfremt man på samme måde følger professor Møllers mindretalsindstilling vedrørende de dermed sammenhængende bestemmelser i lovforslagets § 82 om de ældre medicinske specialiteter, vil der være opnået en rimelig hensyntagen såvel til industriens ønsker om en beskyttelse af dens interesse i forhandling af specialiteter også udover den periode på 20 år, hvortil flertalsforslaget som hovedregel vil begrænse specialitetsanerkendelsen, som til den interesse, samfundet må have i at begrænse specialiternes antal og føre løbende kontrol med deres ønskelighed.

Iøvrigt finder jeg det rimeligt, at medicinalindustrien underkastes de samme regler med hensyn til priskontrol som den øvrige industri, og har derfor også på dette punkt ændret flertalsindstillingen. Det forudsættes, at sundhedsstyrelsen, når den i henhold til reglen i forslagets § 80, stk. 1 d., ønsker at slette en specialitet af registret, hvis pris forekommer urimelig, forhandler om spørgsmålet med de almindelige prismyndigheder, og at den almindelige fremgangsmåde ved disses behandling af sagerne også anvendes i sådanne tilfælde.

Med hensyn til lovforslagets kapitel VIII om afgift af og tilskud til apoteker er der fra Danmarks Apotekerforening modtaget en udtalelse, som meget bestemt går imod det af apotekerkommissionens flertal på dette punkt stillede forslag. Også denne udtalelse vil jeg gerne referere.

Apotekerforeningen kan ikke tiltræde den af flertallet hævdede opfattelse, hvorefter omsætningsafgiften i sin hidtidige skikkelse trænger til at modificeres, og har derfor taget afstand fra forslaget om indførelse af en grundafgift for de personelle apoteker, der baseres på omsætningen, kombineret med en omsætningsafgift for alle apoteker efter visse modificerede regler.

Endvidere udtaler foreningen, at omsætningen efter dens anskuelse som mål for apotekernes indtjeningsmuligheder udgør et irrationelt grundlag, idet de store variationer i afkastningerne for de forskellige varesorter, der indgår i omsætningen, gør dette grundlag usikkert, ikke blot fra apotek til apotek, men for det enkelte apotek fra år til år.

Danmarks Apotekerforening hævder principielt, at en afgift bør baseres på det enkelte apoteks faktiske afkastning, med andre